

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi gminy król. stoł. miasta Lwowa o zezwolenie na pobór na rzecz funduszu ubogich miasta opłaty gminnej od wkładek totalizatora przy wyścigach konnych we Lwowie.

Wysoki Sejmie!

Gmina król. stoł. miasta Lwowa wniosła za pośrednictwem Wydziału krajowego następującą petycyę z dnia 22 stycznia 1898 L. 2802 do Wysokiego Sejmu wystosowaną:

Ludność w mieście Lwowie wzrasta, stosunki społeczne i materialne mieszkańców z rozmaitych przyczyn ulegają często zmianom, a z tym wzrostem i z tą zmianą stosunków zwiększa się i liczba osób potrzebujących wsparcia i zaopatrzenia.

Następstwem tego jest, że budżet gminny na cele dobroczynności zwiększa się z każdym rokiem, jak to wykazuje przyległe zestawienie odnośnych wydatków z ostatnich trzech lat 1896, 1897 i 1898.

Nowela do ustawy o przynależności z 5. grudnia 1896, Dz. ust. p. Nr. 222, ułatwiająca nabycie prawa przynależności przez 10-letnie zasiedzenie, którego termin upływa z 1. stycznia 1901, sprowadzi w krótkim czasie na gminę miasta Lwowa bez wątpienia znaczne, na razie nie dające się obliczyć ciężary w wydatkach na cele dobroczynności.

Dochody miejscowego funduszu ubogich w porównaniu z wydatkami są nieznaczne, nie zwiększają się w miarę rozchodów, a większą część tych dochodów oddaje gmina m. Lwowa komisji Instytutu ubogich chrześcian w myśl §. 5. lit. b. d. i f. i izraelskiej kasie ubogich w myśl §§. 4. alin. 2. i 5. alin. 5. i 7. statutów tych instytucyj, jak to wykazują przyległe statuta.

Wydatki więc połączone z wykonaniem ustawowej opieki nad ubogimi, ponosi gmina z własnych funduszków.

W celu więc powiększenia dochodów miejscowego funduszu ubogich, uchwaliła Rada miejska na posiedzeniach 12 i 20 stycznia 1898, aby się odnieść do Wysokiego Sejmu o wydanie ustawy krajowej, zezwalającej na pobór na rzecz tego funduszu pięćdziesiąt (50) procent dodatku do pięcioprocentowej opłaty na rzecz Skarbu Państwa z mocy ustawy z 31 marca 1890. Dz. ust. p. Nr. 53. od wkładek totalizatora przy wyścigach konnych odbywających się we Lwowie.

Dodatek projektowany nie obciąży ubogiej ludności i nie może pociągnąć za sobą żadnych niekorzystnych następstw dla wyścigów konnych.

W wykonaniu więc powyższej uchwały Rady miejskiej uprasza Magistrat o wydanie w myśl §. 90. statutu miasta Lwowa, potrzebnej do tego ustawy krajowej.

Wspomniane wyżej wydatki na cele dobroczynności według budżetów gminy wynoszą w r. 1896:

a) Wydatki na cele dobroczynności Rubr. XIX r. f. g	70.743 zł.
b) Koszta utrzym. miej. zakładu sierót Rubr. XVIII r. f. g.	20.393 „
c) Na cele dobroczynne dla uczącej się młodzieży Rub. XIII b. s.	17.950 „
razem	109.086 zł.

W roku 1897:

ad a)	73.995 zł.
ad b)	20.593 „
ad c)	18.550 „
razem	113.138 zł.

Na rok 1898 zaś preliminowano:

ad a)	75.583 zł.
ad b)	22.327 „
ad c)	20.420 „
razem	118.330 zł.

Wydział krajowy przede wszystkim zaznacza, że uchwała Rady miasta co do wprowadzenia powyższego dochodu na rzecz funduszu ubogich miasta powzięta została na dwóch posiedzeniach t. j. dnia 12. stycznia 1898 i następnie drugi raz w ośm dni później tj. 20. stycznia 1898, jak tego statut miasta wymaga.

Wydział krajowy zaznacza przytem, że gdy dodatki gminne nakładane być mogą tylko na podatki bezpośrednie lub konsumcyjne, wprowadzone zaś §-em 7. ustawy z 31. marca 1890 Nr. 53. dz. p. p. postanowienie odnosi się do bezpośredniej należytosci skarbowej przeto projektowany dochód należy do kategorii „innych opłat“ przewidzianych w §. 90. statutu miasta, jak to sam Magistrat miasta przyznaje i z tego powodu winien być nazwany opłatą a nie dodatkiem.

Z tego samego powodu winna być również stosownie zmienioną wysokość tej opłaty mianowicie zamiast 50% dodatek do 5% opłaty skarbowej od wkładek totalizatora, dwa i pół procent od wkładek rzeczonych.

Opłata skarbowa od tych wkładek wynosiła podług dołączonego do petycji wykazu Magistratu:

w r. 1895	2.416 zł.
w r. 1896	2.318 „
w r. zaś 1897	2.115 „

spodziewany zatem dochód na rzecz funduszu ubogich miasta z proszonej 2 $\frac{1}{2}$ % ópłaty gminnej, przyniosłby około 1.100 zł. rocznie.

Z uwagi zarówno na cel, na jaki proszona opłata ma posłużyć jak i z uwagi na zachodzącą niezbędną potrzebę zasilenia funduszu ubogich nowym źródłem dochodu, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączony projekt ./- ustawy.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 30. stycznia 1898 r.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia . . . . . zezwalająca gminie król. stoł. miasta Lwowa na pobór na rzecz funduszu ubogich tegoż miasta opłaty gminnej od wkładek totalizatora przy wyścigach konnych we Lwowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa pozwala się pobierać na rzecz funduszu miejscowych ubogich dwa i pół procent ($2\frac{1}{2}\%$) od wkładek totalizatora przy wyścigach konnych we Lwowie.

Art. II.

Powyższa opłata ma być pobieraną w ten sam sposób i przez te same organa jak i 5% opłata skarbowa wprowadzona na podstawie §. 7. ustawy z 31. marca 1890, Dz. pp. Nr. 53.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.
